

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 29. september 2022 — Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond mod Autoriteit Persoonsgegevens

(Sag C-621/22)

(2023/C 7/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond

Sagsøgt: Autoriteit Persoonsgegevens

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal den forelæggende ret fortolke begrebet »legitim interesse«?
- 2) Skal udtrykket fortolkes således, som sagsøgte fortolker det? Er det udelukkende interesser, som vedrører lov, udgør lov, er fastsat i en lov?

Eller;
- 3) Kan enhver interesse være en legitim interesse, forudsat at interessen ikke er i strid med loven? Udtrykt mere specifikt: Må en rent kommerciel interesse og den interesse, som er omhandlet her, nemlig levering af personoplysninger mod betaling uden samtykke fra den pågældende person, efter omstændighederne betragtes som en legitim interesse? I bekræftende fald, hvilke omstændigheder er afgørende for, om en rent kommerciel interesse er en legitim interesse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 14. oktober 2022 — Globex International OÜ mod Duclos Legnostrutture Srl og RD

(Sag C-647/22)

(2023/C 7/19)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Globex International OÜ

Sagsøgte: Duclos Legnostrutture Srl og RD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en national lovbestemmelse som § 371, stk. 1, nr. 4, i den estiske retsplejelov (i henhold til hvilken en ret bl.a. ikke antager en sag til realitetsbehandling, når en kendelse truffet af en estisk ret, som afslutter en sag, der er afsagt i en tvist mellem de samme parter om den samme genstand og på det samme grundlag, og som udelukker et fornyet søgsmål i den samme sag, har fået retskraft) er til hinder for behandlingen af en sag om et krav, som er omfattet af et europæisk betalingspåkrav, der er udstedt og erklæret eksigibelt af en domstol i en medlemsstat?

- 2) Såfremt det første spørgsmål normalt skal besvares bekræftende, ændres besvarelsen da, såfremt det efter det europæiske betalingspåbuds erklæring om eksigibilitet viser sig, at forkyndelsen af betalingskravet ikke er sket i overensstemmelse med de i artikel 13-15 i forordning nr. 1896/2006 fastlagte mindstestandarder?
- 3) Såfremt den andet spørgsmål skal besvares bekræftende, kan den ret, som har udstedt og erklæret det europæiske betalingskrav for eksigibelt, da af egen drift eller efter anmodning fra fordringshaveren træffe afgørelse om, at betalingskravets erklæring om eksigibilitet er ugyldig, såfremt det efter betalingskravets erklæring om eksigibilitet viser sig, at forkyndelsen af betalingskravet ikke er sket i overensstemmelse med de i artikel 13-15 i forordning nr. 1896/2006 fastlagte mindstestandarder?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål skal besvares bekræftende, kan den ret, som har udstedt og erklæret det europæiske betalingskrav for eksigibelt, da uafhængigt af gennemførelsen, afslutningen eller resultatet af sagen om tvangsfuldbyrdelse ved retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten træffe afgørelse om, at betalingskravets erklæring om eksigibilitet er ugyldig?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12.12.2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT 2006, L 399, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19. oktober 2022 — I (*) GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt HZA (*)

(Sag C-655/22)

(2023/C 7/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I (*) GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt HZA (*)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i forordning nr. 1360/2013 (¹) fortolkes således, at en sukkerproducent skulle have indgivet en ansøgning om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede afgifter senest den 30. september 2014?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er den kompetente myndighed i et tilfælde som det foreliggende (afgifter opkrævet i strid med EU-retten, men fastsat retskraftigt, for hvilke der først blev ansøgt om tilbagebetaling et år efter fastsættelsen med tilbagevirkende kraft af en lavere koefficient ved forordning nr. 1360/2013) berettiget til at afvise tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede produktionsafgifter under henvisning til de nationale bestemmelser om retskraft og til fristen for fastsættelse af afgifter i henhold til de nationale bestemmelser samt det EU-retlige retssikkerhedsprincip?

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 1360/2013 af 2.12.2013 om fastsættelse af produktionsafgifter i sukkersektoren for produktionsårene 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 og 2005/06, den koefficient, som kræves for beregning af tillægsafgiften for produktionsårene 2001/02 til 2004/05, og det beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgere som følge af forskellen mellem den maksimale afgift og den afgift, der skal opkræves for produktionsårene 2002/03, 2003/04 og 2005/06 (EUT 2013, L 343, s. 2).

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.